

ВЕЛИКДЕН Е!

ВЪЗКРЕСЕНИЕ ХРИСТОВО

Тези дни празнуваме най-големия християнски празник – Възкресение Христово, наричан също Великден, защото тогава Иисус Христос извършил най-голямото си чудо – победил смъртта и възкръснал от мъртвите. Възкръснал означава мъртъв отново да стане жив. Господ Иисус Христос в земния си живот извършва много чудеса, но най-голямото Му чудо е Неговото Възкресение.

Иисус Христос е нашият Спасител, Който по чуден начин се роди на земята от Дева Мария – света Богородица. Той от любов към хората претърпя кръстна смърт и изкупи нашите грехове. Какъв е пътят на спасение, който Господ разкрива пред хората? Иисус Христос учи хората да обичат Бога и ближните си, призовава ги да се покаят за извършените грехове и да не грешат повече. Всички, които се стремят да изпълнят Божиите заповеди, ще имат вечен живот в рай. Но злите хора не искали да слушат Христовото учение, защото Господ ги разобличавал за лошите им дела. Те Го заловили и Го разпънали на кръст. Ето как станало това.

Последната седмица от живота на Иисус Христос на земята била изпълнена с много страдания и затова е наречена Страстна седмица, тоест Седмица на страданията, а всеки от тези дни ние наричаме Велик. В първите три дни – Велики понеделник, Велики вторник и Велика сряда, Христос проповядвал последните си учения в Йерусалимския храм. Продължавал да учи хората на любов към Бога и ближния и изобличавал лицемерието на лошите. Неговите последователи слушали с наслада думите Му за вечен живот, а неприятелите

Му още повече се озлобявали и планивали колкото се може по-бързо да Го погубят.

Велики четвъртък

Враговете на Христос подкупили един от Неговите ученици – Юда, да им покаже Господ. „Когато целуна, Той е Христос“, казал им предателят. И наистина, в четвъртък вечерта, докато Иисус Христос се молел с учениците Си в Гетсиманската градина, в нея с викове нахлули войници и хора с факли и оръжия. Учениците се опитали да предпазят своя Учител, на в тълпата Юда се приближил и Го целунал. „С целувка ли предаваш Учителя си?“, с тъга го попитал Иисус Христос. Войниците веднага Го хванали и завързали, след което с викове Го повели към тъмницата.

Велики петък

Цялата нощ и следващия ден – петък – били изпълнени със страдания за Иисус Христос. Сам, отделен от Своите близки и приятели, Той бил оскърбяван, бит и накрая осъден на смърт чрез разпъване на кръст. Богочовекът Иисус Христос, дошъл да донесе мир и любов между хората и Бога, бил убит. Дълбока скръб обхванала Неговата майка – света Богородица, Неговите ученици и всички, които Го обичали. Страдали не само хората, но и природата. Когато Господ издъхнал на кръста, слънцето се скрило и настанал мрак, силен трус разлюлял земята и хората изпаднали в ужас. Късно същия ден Иисус Христос бил погребан в издълбан в скалата гроб, а пред него поставили да пазят войници. От мъка Неговите ученици забравили, че преди да бъде заловен, Иисус Христос много пъти им казвал, че смъртта няма власт над Него, защото Той е не само човек, но и истински Бог.

Разпети петък е най-скръбният ден в църковния календар. Във всички православни храмове в този ден се изнася светата Плащаница – изкусно извезан плат с изображението на положения в гроба Спасител, който символизира саванът, с който е било завито Неговото тяло след свалянето Му от кръста. През този ден вярващите идват в храма и носят цветя, така както се отива на погребение на скъп и близък човек. Пристъпват с молитва и благоговейно се покланят на изображението. Целуват последователно Христовото тяло, извезано на Плащаницата, Евангелието и Кръста и полагат цветята. След това се навеждат и преминават под масата, на която е положена Плащаницата. По този начин изразяваме нашето преклонение, смирение и скръб пред гроба Господен, но също и благодарност за изкуплението, което ни дари Спасителят. Вечерта се извършва специално богослужение, наречено опело Христово. С Плащаницата се обикаля около храма и символично се извършва погребението на Христос.

Неделя – Великден

На третия ден Иисус Христос възкръснал, станал отново жив. В онзи момент от пещерата излязла ослепителна светлина. Тя била толкова силна, че земята се разтресла, а

войниците от страх загубили съзнание и паднали на земята. Тази светлина излизала от възкръсналия Христос. Това била светлината на живота, тя не можела да бъде угасена. Тя свети и до днес, а Господ я дава на всеки, който пожелае да получи вечен живот.

Като възкръснал, Христос се явил най-напред на Мария Магдалина, която първа дошла на гроба Му рано сутринта да помага

тялото с ароматно масло по обичая. Вечерта се явил на учениците Си. Влязъл в стаята, в която се намирали, макар че вратата е била заключена, и ги благословил с думите: „Мир вам!“. Показал им раните на ръцете и нозете Си от приковаването на кръста, за да ги увери, че е Той, а не привидение. За да успокои апостолите, Господ пожелал да вечеря и беседва с тях. Възкръсналият Христос се явявал няколко пъти на учениците Си, а на 40-я ден се възнесъл на небето.

По древен обичай за Великден се боядисват червени яйца. В това има скрит символичен смисъл. Както от яйцето се излюпва пиле, така и от гроба възкръснал Христос. Червеният цвят означава кръвта,

която Христос е пролял за човека. Обичаят на Великден да се боядисват и разменят червени яйца води началото си от Мария Магдалина. Тя проповядвала като апостолите Христовото учение и стигнала до Рим. Явила се при император Тиберий. Поднесла му червено яйце и му казала: „Христос възкресе!“.

По-радостен празник от Великден няма. Камбаните на храмовете бият тържествено в полунощ на възкресната вечер. Всички държат в ръцете си запалени свещички. Това е Благодатният огън, донесен от далечния Йерусалим, където по-рано в църквата на Божия гроб сам Господ го е запалил. Там Православният Йерусалимски патриарх след продължителна молитва и при загасени кандила и свещници измолва от Бог да слезе свещеният огън. Малко чудо ли е това? Възкресението е най-великото дело на земята. Затова поздравът на християните през тези възкресни дни е:

- Христос възкресе! – Наистина възкресе!

Виолина Симеонова – начален учител, ръководител на групата за занимания по интереси „Религия-Православие“

Празникът на буквите

На 12. 04. 2019 г. първокласниците от първи „В“ клас с класен

ръководител Колетка Павлова, отбелязаха своето огранотяване с празник „Букволандия“. Учениците с настроение показаха, че вече знаят да четат и пишат, да разказват и творят. Гости на тържеството бяха поетесата Ангелина Йотова, автор на стиховете за буквите в „Букволандия“; Диана Сиракова и Ненчо Славчев от дружеството на Видинските писатели; учители и родители. Представител на

първолаци и им пожела да носят българския дух и слово в сърцата си. В края на тържеството поетесата Ангелина Йотова поздрави децата с най-новото си стихотворение за родината, посветено на първолациите ни, дали живот на стихчетата ѝ за буквичките. Събитието бе отразено от радио „Видин“.

Другите първи класове ще отпразнуват празника на „Буквите“ в края на учебната година.

Видинска митрополия бе отец Емил, който поздрави малките

Страницата подготвиха:
Деница, Александра, Виктория

Учителско творчество

Детство

Малка бях,
не познавах света.
Коритото на чешмата,
бе морето,
в което плувах
през горещия ден.

Малка бях,
не познавах света-
Баирът отсреща
бе за мен планина,
плитката бара –
огромна река.
Бедната спретната
къща
бе палат и подслон.

Годините,
във които ме няма
пораснах голяма,
а споменът
често ме връща
във старата бащина
къща.

Коритото под чешмата
отново ме мами с
водата.
Но то не е вече морето,
и баирът не е планина,
а потокът – дълбока
река.

Само старата къща
все си е същата -
и палат,
и подслон –
моят истински дом.

Колетка Павлова

СЛЕДШЕСТВЕНИЦИ

из “Актова зала” - автор Зорница Климентова
първо издание ИК „Славчо Николов § Сие“ –
Шумен 2014 год.

Беше горещо сухо лято. Всъщност, на тази планета, обитавана някога от земляните, друг сезон не бе останал. И помен нямаше от зеленинка. Горещият климат, следствие от множество природни катаклизми, беше изсушил всяко стръкче. Малките робохуманоиди за миг неориентирано спряха. Огледаха с окръглените си светещи очета пустинния пейзаж, а после стремглаво се спуснаха напред със скованата походка на хиксовидните си рахитични крачета. Нещо бе привлякло вниманието им.

В дълбоките преспи на една от пясъчните дюни откриха миниатюрен колкото ученическа тетрадка ноутбук. Очичките им светнаха от задоволство – робохуманоидите все пак бяха усъвършенствани човекоподобни и емоциите съвсем не им бяха чужди. Те бяха експерти по древна и най-древна култура на архаичното човешко пра-общество, бившите обитатели на тази планета, или тъй наречените архияетяни. Един от тях, както изглеждаше ръководител на тази специална експедиция, бързо отвори сивометалната кутия. С пъргавите си издължени пръстчета той ловко мушна специално пригодно за подобни екстремни случаи устройство в плоското телце на този толкова старинен и затова толкова ценен артефакт. Екранът светна. И очакванията на робохуманоидите се сбъднаха. На скрийнсервъра се появи символ, блещукащ в ярко жълто. Файл – малките земни жители доволно затиктакаха с металните си главички. Устройството работеше, при това безпроблемно. В следващия момент екранът бе заменен с картина.

„Йеее!“ – малките ни приятелчета бяха приятно изненадани, имаше и плещър. Звук и картина в едно – идеалният вариант за едно муви – един от онези оригинални начини за развлечение, който някога е бил измислен от древните обитатели на планетата и който, за съжаление, бе забранен за хуманоидите. Целта на тази забрана бе да се предотврати въздействието върху тяхната получовешка система на възприемане. Не и сега! Роботите си смигнаха. Бяха представители на привилегированото съсловие на учените-изследователи, които изучаваха миналото на планетата. Основна цел на

Продължава на стр. 4

Продължава от стр. 3

техните проучвания бе да открият и анализират грешките, допуснати от предшествениците, за да се избегне тяхното пагубно преповтаряне в съвременното робохуманоидно общество. Следователно мувито сега беше разрешено. То може би щеше да им разкрие някои от загадъчните обстоятелства, довели до катаклизмите на планетата Земя, а с тях и до пълното унищожение на човешката раса. Колелото на историята се въртеше, но съвременното робо-хумо-общество беше далеч по-разумно и нямаше никакво намерение да допуска грешките на своите допотопни предшественици.

Тук, в подножието на пясъчносивите дюни, или в летящото кабрио? Така те наричаха модифицираната машина за бързо придвижване, отново по примера на своите предшественици, използвайки старинната дума „кабриолет“. Нетърпението – каква неприятна човешка черта! – сега ги тормозеше. И за първи път пренебрегвайки съображенията за сигурност, робохуманоидите взеха необмислено решение – тук! Изтегнаха върху нажежения пясък издължените си метални крайници, доближиха се един до друг, така дори можеха да се гушнат. „Липсват само бирата и чипсът“ – смигнаха си те лукаво, бидейки наясно с не особено здравословните навици на архитетяните. Филмът започна.

МАРАТОН НА ЧЕТЕНЕТО

На 10 април в актовата зала на училището, в съвместна инициатива на РБ "Михалаки Георгиев" и ученици от начален етап, се проведе Маратон на четенето. Изявата е част от дейностите за насърчаване на четенето и отбелязване на седмицата на детската книга и изкуства за деца.

Снимка: РБ "Михалаки Георгиев"

КНИГОРАЗДЕЛИТЕЛ

Като част от дейностите за насърчаване на четенето, учениците от групата „Да творим с компютър“ изработиха книгоразделител, включващ мисли за книгата.

	<i>"Науката е светилото на един народ, литературата е животът му." - Иван Вазов</i> „Книга на зло не учи“ - Петко Славейков Група за занимания по интереси „Да творим с компютър“	
---	---	---

Информация и за други дейности, проведени с цел насърчаване на четенето, може да намерите на сайта на училището: lk-vidin.eu

МИНУТИ ЗА ЗАБАВЛЕНИЕ

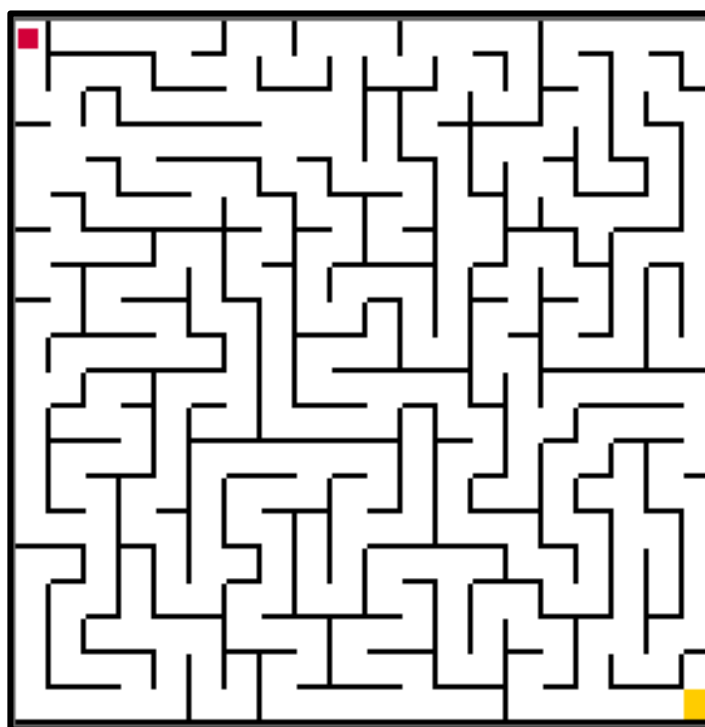
СУДОКУ

1	9	5				4	7	8
8	7			9			5	6
	4			7			1	
			9		4			
		9		3		8		
			8		2			
	8			6			4	
2	1			4			8	5
5	6	4				2	3	9

ЛЮБОБИТНО

1. ДЕЦАТА РАСТАТ ПО-БЪРЗО ПРЕЗ ПРОЛЕТТА.
2. ЧОВЕШКИТЕ КОСТИ СА ОКОЛО 5 ПЪТИ ПО-ЗДРАВИ ОТ СТОМАНА.
3. ЧОВЕК ИЗГОВАРЯ 4800 ДУМИ ЗА 24 ЧАСА.
4. СУТРИН ЧОВЕК Е С ОКОЛО 8 ММ ПО-ВИСОК, ОТКОЛКОТО ПРЕЗ НОЩТА.
5. ЧОВЕШКИТЕ СЪЩЕСТВА СА ЕДИНСТВЕНИТЕ ЖИВИ СЪЩЕСТВА, КОИТО СПЯТ ПО ГРЪБ.

ЛАБИРИНТ

Скъпи приятели,

Решение на кръстословицата от брой 1 ни изпрати Кремена Нешева от 7. клас. Тя може да получи своята награда след 1 май, като се свърже с г-жа Татяна Микова.

Можете да ни пишете на е-mail:

digitalworld@lk-vidin.eu

Благодарим на всички, които помогнаха втори брой на вестника ни да се реализира.

Групата „Дигитален свят“

По страницата работиха Деси и Кони